90. meni, da lahko zaradi liberalizacije zdravstvenih storitev pride do večjih neenakosti pri dostopanju do kakovostnega zdravstvenega varstva;

91. poziva države članice, da povečajo profil kreditnih zadrug, da se pripomore k ponudbi varnega in urejenega okolja posameznikom, v katerem lahko varčujejo in si izposojajo denar ter preprečuje vedno bolj problematičen pojav osebnih dolgov; poziva države članice, naj si prizadevajo za pravico posameznika do odprtja bančnega računa ob razumnih pristojbinah, ker je odprtje računa bistveno sredstvo za udeležbo pri gospodarskih dejavnostih in v družbenem življenju;

92. ugotavlja, da trgovina z ljudmi povzroča veliko trpljenja, in poziva države članice, naj izvršujejo zakonodajo, ki preprečuje trgovino z ljudmi in diskriminacijo, ponovno vključijo žrtve trgovine z ljudmi v družbo, okrepijo čezmejno sodelovanje ter zlasti da podpišejo, ratificirajo in izvajajo Konvencijo o ukrepih za boj proti trgovini z ljudmi; poziva države članice, da takoj dajo prednost zaščiti žrtev trgovine z ljudmi, zlasti z otroki, in uresničevanju njihovih temeljnih človekovih pravic;

93. pozdravlja predlog direktive Komisije o sankcijah zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU, in poziva države članice, da predlagajo zakonodajo in bolje izvajajo veljavno evropsko zakonodajo, da se prepreči izkoriščanje ranljivih delavcev s strani posrednikov delovne sile (t. i. gangmasterjev), ter podpišejo in ratificirajo Konvencijo ZN o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov;

94. poziva vse države članice, da zagotovijo azilno politiko, ki temelji na človekovih pravicah, v skladu s Konvencijo o statusu beguncev in drugo zadevno zakonodajo s področja človekovih pravic, pri čemer si morajo prizadevati za odpravo odvisnosti prosilcev za azil od podpore, tako da jim omogočijo delo, ter preučijo razvoj zakonitejših načinov priseljevanja; odločno obsoja nadaljevanje kršitev navedene konvencije in ostale zakonodaje s področja človekovih pravic s strani držav članic;

95. poziva države članice, da večjo pozornost namenijo brezdomcem, zlasti v zvezi z njihovim dostopom do stanovanj, zdravstvene oskrbe, izobraževanja in zaposlitve;

96. poziva države članice, naj odpravijo pomanjkljivosti v nudenju pomoči socialnim skupinam, ki se ne morejo vključiti na trg dela, in storitev, ki so jim namenjene, ter si prizadevajo, da bi bile ta pomoč in storitve pravične, trajne in dostopne vsem;

*

* *

97. naroča svojemu predsednika, da to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Odboru za socialno zaščito ter vladam in parlamentom držav članic in držav kandidatk.

P6_TA(2007)0542

Krščanske skupnosti

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. novembra 2007 o resnih dogodkih, ki ogrožajo obstoj krščanskih in drugih verskih skupnosti

Evropski parlament,

— ob upoštevanju člena 18 Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,

— ob upoštevanju člena 9 Evropske konvencije o človekovih pravicah iz leta 1950,

— ob upoštevanju člena 18 Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah iz leta 1966,

— ob upoštevanju Deklaracije Združenih narodov o odpravi vseh oblik nestrpnosti in diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja iz leta 1981,

— ob upoštevanju poročil posebne poročevalke Združenih narodov za svobodno veroizpoved in prepričanje, zlasti tistih z dne 8. marca 2007, 20. julija 2007 in 20. avgusta 2007,

— ob upoštevanju svojih letnih poročil o stanju človekovih pravic po svetu in resolucij o verskih manjšinah po svetu,

— ob upoštevanju svojih resolucij z dne 25. oktobra 2007 o Pakistanu ([1]) in Iranu ([2]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 28. aprila 2005 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu v letu 2004 in o politiki EU v zvezi s tem ([3]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2005 o Evropski uniji in Iraku – Okvir za udejstvovanje ([4]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. aprila 2006 o Iraku: asirska skupnost; razmere v iraških zaporih ([5]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. maja 2007 o reformah v arabskem svetu: kakšno strategijo potrebuje Evropska unija? ([6]),

— ob upoštevanju člena 115(5) svojega Poslovnika,

A. ker Evropska unija v odnosih z ostalim svetom potrjuje in uveljavlja svoje vrednote ter prispeva k miru, vzajemnemu spoštovanju med narodi in zaščiti človekovih pravic,

B. ker se je že večkrat zavzel za pravice verskih skupnosti po svetu in zaščito njihove identitete ter za priznanje in zaščito verskih manjšin, brez razlikovanja,

C. ker je v zvezi s tem izjemno zaskrbljen zaradi čedalje pogostejših primerov nestrpnosti in zatiranja krščanskih skupnosti, zlasti v afriških in azijskih državah ter na Bližnjem vzhodu,

D. ker ostaja zvest načelom svobode misli, zavesti in vere ter svobodnega opravljanja obredov povsod po svetu, pa tudi načela sekularne države in njenih institucij, poudarja, da morajo te oblasti po vsem svetu zagotavljati omenjene pravice, vključno pravico do spremembe veroizpovedi,

E. ker je za spodbujanje miru in razumevanja med narodi pomemben dialog med veroizpovedmi,

F. ker se morajo politični in verski voditelji na vseh ravneh boriti proti ekstremizmu in se zavzemati za medsebojno spoštovanje,

---

([1]) Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0489.
([2]) Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0488.
([3]) UL C 45 E, 23.2.2006, str. 107.
([4]) UL C 157 E, 6.7.2006, str. 390.
([5]) UL C 293 E, 2.12.2006, str. 322.
([6]) Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0179.

Četrtek, 15. november 2007

G. ker ima v skladu z mednarodnim pravom človekovih pravic, zlasti s členom 18 Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, vsakdo pravico do svobode misli, vesti in vere; ta pravica vključuje svobodo spreminjanja vere ali prepričanja ter svobodo izražanja svoje vere ali svojega prepričanja posamezno ali skupaj z drugimi, javno ali zasebno, pri bogoslužju, pouku, običajih in obredih,

H. ker posebna poročevalka Združenih narodov za svobodo veroizpovedi in prepričanja opozarja na zaskrbljujoče primere kršitve pravice do sprejetja, spremembe ali odpovedi veroizpovedi oziroma prepričanja ter poroča o številnih primerih medverske diskriminacije in nasilja, ubojev in samovoljnega pridržanja zaradi verske pripadnosti ali prepričanja,

I. ker so tudi druge skupine ljudi, kot so begunci, notranje razseljene osebe, prosilci za azil, priseljenci, osebe, ki jim je bila odvzeta svoboda, etnične, verske in jezikovne manjšine ter otroci pripadnikov gibanj, čedalje pogosteje žrtve kršitev pravice do verske svobode ali prepričanja, v zvezi s tem opozarja tudi na spoštovanje načela nevračanja v skladu s členom 33 Ženevske konvencije o statusu beguncev,

J. ker je zaskrbljen zaradi nedavnih nasilnih dogodkov v Iraku, med drugim ugrabitve dveh katoliških duhovnikov, očetov Pija Afasa in Mazena Išoe, 14. oktobra 2007 v Mosulu, umora dveh asirskih krščanskih članov organizacije Nacionala unija Bet-Nahrin 28. junija 2007 v Mosulu, Zuhaira Jusefa Astava Kermlesa in Luaja Solomona Numana, ter umora kaldejskega duhovnika P. Raghida Ganija in treh njegovih diakonov 3. junija 2007 v Mosulu,

K. ker obžaluje razmere v asirskih vaseh na turških obmejnih območjih, na primer v vasi Kani Masi,

L. ker je zaskrbljen nad nedavnimi nasilnimi dogodki v Pakistanu, kot so napad na krščansko cerkev 10. oktobra 2007 v Godvinhu na obrobju mesta Lahore, bombni napad 15. septembra 2007, v katerem je bila močno poškodovana šola Saint John Bosco Model School v območju Banu, ki jo vodijo misijonarji organizacije Mill Hill, ter umor protestantskega škofa Arifa Khana in njegove žene 29. avgusta 2007 v Islamabadu,

M. ker obžaluje umor Ramija Khaderja Ajada, lastnika krščanske knjižnice v Gazi 7. oktobra 2007;

N. ker obžaluje umor dveh mladih Koptov, Vasfija Sedeka Išaka in Karama Klieba Endaravisa 3. oktobra 2007 v vasi Avlad Tok Garb v Egiptu,

O. ker je zgrožen nad napadi na krščansko založniško hišo Zirve 18. aprila 2007 v Malatyi v Turčiji, med katerimi so bili ubiti trije pripadniki krščanske skupnosti, Tilman Geske, Necati Ajdin in Ugur Juksel; ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. oktobra 2007 o odnosih med Evropsko unijo in Turčijo ([1]), pri čemer močno obsoja umor Hranta Dinka in katoliškega duhovnika Andree Santoroja,

P. ker obžaluje ugrabitev katoliškega duhovnika Giancarla Bossija na Filipinih,

Q. ker opozarja zlasti na hud položaj krščanskih skupnosti v Sudanu, kjer kartumske oblasti še naprej zatirajo pripadnike teh skupnosti,

R. ker je v zadnjih letih na stotine asirskih krščanskih družin, živečih v južnem mestnem predelu Bagdada Dora zaradi ustrahovanja, groženj in nasilja zapustilo svoje domove,

S. ker je izgon kristjanov iz Iraka zaskrbljujoč, saj je bilo leta 2006 po podatkih Urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce od 38 000 Iračanov približno 24 % kristjanov, v Iraku pa je dva milijona notranje razseljenih oseb, med katerimi je velika večina pripadnikov krščanskih manjšin, ki gredo predvsem v regijo Ninive,

([1]) Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0472.

T. ker je položaj svobode veroizpovedi v Ljudski republiki Kitajski, kjer oblasti še naprej zatirajo druge verske obrede, zlasti katoliške cerkve, slab – številni katoliški verniki in škofi so bili več let priprti, nekateri so v zaporu celo umrli,

U. ker so bile katoliška cerkev in druge verske skupnosti tudi v Vietnamu močno zatirane, na kar opozarja slab položaj vietnamskih gorskih skupnosti („montagnards“),

V. ker je položaj krščanskih skupnosti v nekaterih primerih tako slab, da je ogrožen njihov nadaljnji obstoj – če bodo izginile, bo to pomenilo izgubo pomembnega dela verske raznolikosti v teh državah,

1. močno obsoja vse oblike nasilja nad krščanskimi skupnostmi povsod po svetu in poziva vlade zadevnih držav, naj storilce teh kaznivih dejanj privedejo pred sodišče;

2. močno obsoja tudi vse oblike diskriminacije in nestrpnosti zaradi veroizpovedi in prepričanja ter nasilje nad verskimi skupnostmi; poziva države, ki jih to zadeva, naj v svojih ustavnih in zakonodajnih sistemih zagotovijo ustrezno in učinkovito zaščito verske svobode ali prepričanja ter učinkovita pravna sredstva za žrtve, katerih pravica do verske svobode ali prepričanja se krši;

3. poudarja, da je pravica do svobode misli, vesti in vere temeljna človekova pravica, ki jo zagotavljajo številni mednarodni pravni instrumenti; hkrati poudarja svojo zavezanost temeljni zamisli o medsebojni povezanosti človekovih pravic;

4. močno podpira pobude za spodbujanje dialoga in vzajemnega spoštovanja med veroizpovedmi; poziva vse verske oblasti, naj spodbujajo strpnost ter ukrepajo proti sovraštvu, nasilju in ekstremistični radikalizaciji;

5. poziva vlade držav, ki jih to zadeva, naj izboljšajo varnostne razmere za krščanske skupnosti; zato poudarja, da morajo oblasti vse verske skupnosti, vključno s krščansko, zaščiti pred diskriminacijo in zatiranjem;

6. poziva Komisijo in Svet, naj na razmere krščanskih skupnosti opozorijo v političnem dialogu z državami, v katerih so ogrožene, z zavzemanjem za strateško obvezo teh držav na podlagi mednarodnih pogodb o človekovih pravicah;

7. poziva Komisijo, Svet in države članice, naj si z uporabo vseh instrumentov v sklopu zunanje evropske politike bolj prizadevajo za okrepitev človekovih pravic in pravne države;

8. poziva Komisijo in Svet, naj se pri snovanju in izvajanju razvojnega sodelovanja in programov pomoči z državami, v katerih so ogrožene verske skupnosti, vključno s krščanskimi, osredotočita predvsem na njihov položaj;

9. poziva Evropsko unijo in države članice, naj namenijo več sredstev za dejavnosti Urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce in humanitarno pomoč, ki jo upravlja ta organizacija;

10. priporoča svojim pristojnim odborom, naj obravnavajo položaj krščanskih skupnosti, zlasti na Bližnjem vzhodu;

11. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, generalnemu sekretarju Združenih narodov in Svetu Združenih narodov za človekove pravice.